

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Ad Epistolam Flebilem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

AD LIBRUM
DE FIDEI VERITATE.
CAP. XVIII.

MORS SINE MORTE] Sumptum est iētū
ex sancto Gregorio in libro nono Moralium in
Iob cap. XLVIII. Vide Notas nostras ad librum I
Salviani de gubernatione Dei.

AD EPISTOLAM
FLEBILEM.

IN codice regio nullus hoc loco titulus extat. Itaque
eum retinimus, qui à Massono inventus est. Quan-
quam animus erat istud quoque mutare. Sed quia titu-
lus hic jam prævaluit, & flebilis epistolæ nomine cita-
ri consuevit hic libellus, visum est mutari non debere.

CAP. III.

ANNO PRÆSENTI] id est, anno DCCCXXXIIII
Tunc enim Ludovicus filiorum rebellionem compesce-
re meditatus, exercitum adversus eos collegit, infeliciter
prorsus eventus; ut tradunt scriptores illorum temporum.

PATER VESTER ET AVVS] Karolus Magnus
& Pippinus.

CAP. IV.

PARTICIPEM NOMINIS VESTRI] Cito-
tigit istud anno DCCCXVII. ut Eginhardus tradit.
Ludovicus Imperator, inquit, *generalem populi sui con-
ventum Aquisgrani more solito habuit, in quo filium suum
primogenitum Lotharium coronavit, & nominis atque im-
perij sui socium sibi constituit.* Sed fusius ista prosequitur
auctor Chronici Moissiacensis, qui fidem etiam adstruit
rebus quas heic enarrat Agobardus. *An. DCCCXVII
Ludovicus Imperator, inquit, apud Aquis Palatium in-
lebravit Pascha. Et in ipsa astate iussit esse ibi conventum
populi de omni regno vel imperio suo, apud Aquis sedem*

regiam; id est, Episcopos, Abbates, sive Comites, & maiores natu Francorum. Et manifestavit eis mysterium consilij sui, quod cogitaverat, ut constitueret unum de filiis suis Imperatorem. Habebat enim tres filios ex uxore Ermengarda Regina. Nomen uni Clotarius. nomen secundi Pipinus. & nomen tertij Ludovicus. Tunc omni populo placuit ut ipse, se vivente, constitueret unum ex filiis suis imperare, sicut Karolus pater ejus fecerat ipsum. Tunc tribus diebus jejunatum est ab omni populo, ac Letania facte. Post hoc jamdictus Imperator Clotarium, qui erat major natu, Imperatorem elegit, ac per coronam auream tradidit ei imperium, populis acclamantibus, & dicentibus, Vivat Imperator Clotarius. Facta est autem latitia magna in populo die illo. Et ipse Imperator benedixit Dominum, dicens: Benedictus es Dominus Deus noster, qui dedisti hodie ex semine meo consedentem in solio meo, videntibus oculis meis. Actum id III. Kal. Augusti scribit auctor ineditus Annalium Anianensium.

DESIGNASTIS PARTES REGNI] Pippino videlicet Aquitaniam, Ludovico Bajoariam.

UT UNUM REGNUM ESSET, NON TRIA] Aliter tamen dein evenit. Nam triplex ex uno Francorum regnum factum est, post Ludovici mortem; uti dictum est ad epistolam C. Lupi Ferrariensis.

ROMAM MISISTIS] Ne quis existimet id factum fuisse statim post conventum Aquisgranensem, neque ideo missam Lotharium ut coronam imperij à Pontifice Romano acciperet, ac si tum necessaria novo Imperatori fuisset approbatio Summi Pontificis, adferam verba Eginhardi, viri in aula educati, & negotiorum publicorum gnari, majestatisque jurium callentissimi ac temperantissimi scriptoris. Postquam ergo dixit Lotharium à patre in Italiam missum fuisse an. DCCCXXII. ut rem publicam illic administraret, hæc demum ait ad annum DCCCXXIII. Lotharius vero cum secundum patris jussionem in Italia justitias faceret, & jam se ad revertendum de Italia properaret, rogante Paschale Papa Roman venit; & honorifice ab illo susceptus, in sancto Paschali die apud sanctum Petrum regni coronam & Imperatoris & Augusti nomen accepit. Inde Papiam regressus, mense Junio ad Imperatorem venit. Id ipsum scribit etiam auctor vitæ Ludovici Pij, itemque alij.

IVRARE OMNES IVSSISTIS] Ex isto præcipue loco evincere conatur R. P. Theophilus Raynaudus Agobardum debere eximi à culpa, tametsi rebellionem Lotharij foverit adversus patrem. Nullo modo ferenda est, inquit, procacitas & petulantia recentiorum, qui metientes de suo ingenio ceteros, Agobardum tanquam factiosum & seditiosum traducunt, isque eum floribus conspergunt, ut, si illos audimus, maligna omnino ac pessima voluntate versatus sit in negotio proposito; contra quam aperte habetur ex ipsiusmet Agobardi epistola ad Ludovicum Imperatorem; ex qua manifestè liquet Agobardum, metu potius violandi numinis & temerandi juramenti aut ore ipso Ludovico prestiti filio, quam malo erga Ludovicum affectu, aliquid molitum. Quasi verò non constet neminem se reum fateri, & quicumque rebellionem cœptant aut foverit, justis se de causis facere non profiteantur. Denique si deest prætextus boni publici, obtenditur infractio pactiorum, violatio jurisjurandi, aut aliquid simile. Quòd si illa Theophili Raynardi argumentatio valeret, facilè ostenderem extra culpam esse Episcopos omnes qui exactionem Ludovici peregere. Quid enim in speciem sanctius, quid religiosius, quid episcopali gravitate dignius, quam Acta impia illius ac nefandæ exactionis? Et tamen posteritas istos culpavit, neque quisquam hæcenus infamem illam Principis optimi dejectionem excusare aggressus est, eorum nimirum qui post illos vixere. Nam vel unus Agobardus exemplo erit, non destitutas fuisse Lotharij partes viris eruditis, qui manu linguæque rebellionem foverent. Ego veneror Agobardum ex animo; sed hominem fuisse credo. & quæ perperam egit, ea neque probo, neque excusare conor.

AMBORVM IMPERATORVM NOMINA] Earum litterarum hoc initium erat: *Hludovicus & Hlotharius divina ordinante providentia Imperatores Augusti.*

NOMEN OMISSVM EST] Accendit haud dubiè contumelia illa animum Lotharij. Cur enim se consortem imperij fecisset pater, si postea nomen suum in consortio paterni, quod per multos annos usurparum fuerat, nollet admitti.